

Протокол

№

гр. София, 14.11.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 14.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **2851** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 09.20 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛ – Р. И. Б. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Х. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИК – СДВР – редовно призована, представлява се от юрк. Г. с пълномощно по делото.

СПП – редовно призована, явява се прокурор Балев.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото, поради което
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Явява се свидетелят, поискан от ответника - Г. К. К..

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

Г. К. К., българин, български гражданин, неосъждан, нямам със страните взаимоотношения от родствен, служебен, съдебен характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми.

Свидетелят, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля:

Р. Б. не го познавам лично. С него ни сблъска съдбата във връзка с едно недоразумение през април 2011 година. Бяхме излезли с приятели в едно заведение в София. В заведението „Микстейтс“ в подлеза под НДК. След 12 ч. през нощта

излязохме с приятелите ми от заведението и на неговия изход в посока „Ф. Н.” имаше много хора, които си говореха на видимо висок глас. На излизане от подлеза видяхме някакви хора да се карат и оттам нататък ми се губят нещата. В момента не си спомням вече какво стана. Тази година претърпях тежка загуба и спомените ми от преди две години не са пълни. Спомням си през нощта ме закараха в районното управление. Мен не ме обвиниха в нищо. Закараха ме в 1 РПУ на „Шипченски проход”. Р. не съм го познавал преди това, а след това съм го виждал само на снимки и по телевизията. На изхода от заведението на спирката на „Ф. Н.” го видях, че той се кара с някакви хора. Не разбрах какви са тези хора, с които се караше. Аз видях, че те само се караха. Не си спомням някой някого да е удрял. В районното не съм го виждал. По този повод ме викаха в прокуратурата и в 1 РПУ. Викаха ме като свидетел. Не си спомням за какви обстоятелства ме разпитваха. Това беше преди година. Вече година и два-три месеца никой не ме е търсил.

АДВ. Х.: Нямам въпроси.

На въпрос на ЮРК. Г.: Спомняте ли си някои от лицата, с които Б. се е карал да са се легитимирали като полицаи?

АДВ. Х.: Възраждам. Това не е въпрос. Това е отговор.

СЪДЪТ намира, че въпросът е допустим. Същият цели изясняване на обстоятелства, за които свидетелят си спомня или знае, във връзка със спора, поради което СЪДЪТ допуска поставения от юрк. Г. въпрос.

СВИДЕТЕЛЯТ: Не си спомням. До карашите се лица имаше автомобил, но не си спомням дали беше полицейски или не. Тогава, когато видях Б. за първи и последен път на улицата по него да е имало травми, кръв и следи от наранявания. Моите приятели искаха да разберат защо се карат лицата и затова се приближиха. Аз бях по назад и говорех по телефона. Не сме участвали в разпрата. Моите приятели бяха задържани в 1 РПУ. Не знам дали им беше повдигнато обвинение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

СЪДЪТ след приключване разпита на свидетеля освободи същия от залата, като му върна личната карта.

АДВ. Х.: Представям и моля да приемете копие от личната карта на довереника ми във връзка с неприемането на снимки, представени към исковата молба. С това доказателство целим да установим, че се касае за едно и също лице. Моля да допуснете двама свидетели, които водим за разпит, за установяване на твърдените от нас обстоятелства.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представеното копие от лична карта на Р. И. Б. като доказателство по делото.

ДОПУСКА до разпит двама свидетели доведени от пълномощника на жалбоподателя за установяване на твърдените от него обстоятелства.

СЪДЪТ сменя самоличността на доведените свидетели, по представените лични карти:

Ч. К. К., българин, български гражданин, неосъждан, нямам родство с ищеца. Работихме с него в БНТ, но вече не работим. Не поддържа контакти. Нямам

отношения със СДВР.

Д. Г. Г., българин, български гражданин, неосъждан, нямам родство с Р. Б.. Бяхме състуденти, след което живяхме на квартира заедно. Нямам отношения със СДВР, които да ме направят пристрастен и да повлияят на показанията ми.

Свидетелите предупредени за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обещаха да кажат истината.

Свидетелят Г. беше изведен извън залата.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Бил съм му пряк ръководител по времето, когато той работеше в телевизията преди около две години.

Р. Б. познавам от около две години. В момента не поддържам връзки с него. Познавам го от работата в БНТ, където той работеше като специалист графичен дизайн. Аз ръководя отдела реклама и печат. Господин Б. работеше при нас не повече от една година. Спомням си за инцидента с господин Б. преди около една година. Не си спомням месеца, но помня, че беше по време на кампанията за „Е.“ през 2011 година. Той беше главен дизайнер за тази кампания и затова си спомням конкретно повода. Тъй като имахме среща с екипа на П. Г., Р. трябваше да се яви на работа в 9 часа, защото екипът го чакаше. Знаех предния ден, че ще ходи да слуша някаква група в дискотека, беше си купил билет. Аз го предупредих, че каквото и да става трябва да е на работа на другия ден. Моите впечатления са, че той е стриктен и кадърен човек. Когато не се яви, започнах да го търся, той не отговаряше на телефона си. Започнах да го търся на телефонните номера на приятелите му. Тъй като той е от Б., негови приятели предположиха, че може да е заминал, но не съм се обаждал в Б. на майка му, защото не исках да я тревожа. Стана скандал и трябваше да се смени екипа, за да може работата да върви. До вечерта не го търсих само в моргата, обаждахме се в районното, но не ни дадоха информация. На другия ден, не си спомням по кое време, Р. дойде в работата и беше в ужасен вид - цялото му лице беше подуто и имаше кръвонасядания. Говореше трудно и не му разбирах нищо, посъветвах го да отиде в Пирогов и да му направят изследвания, защото се нуждаеше от медицинска помощ. Това беше добре, защото в следствие се оказа, че има счупвания на лицеви костици и се наложи да му правят операция. От разговора с него разбрах, че е имал инцидент - докато е чакал такси му е била направена проверка от хора от полицията, след което по негови думи са го пребили. За мен цялата работа беше ужасяваща. Аз не бях виждал подобно нещо. Каквото и да е станало по мое мнение Р. е сериозен младеж и не би дал повод за такова действие от страна на полицаите и такова нещо според мен не би трябвало да се случва с нормални хора. Той се лекува в продължение на 20 дни, след което заяви, че иска да напусне. Повод за това беше едно изявление по телевизията, че полицията ще го съди затова, че е нападнал полицаи и е предизвикал инцидент. След което той подаде документи и отиде да следва във Великобритания с цел да се махне. Преди да замине ми каза, че нищо друго не му тежи, но това, че ще го съдят за нещо, което не е направил не може да го приеме.

На въпроси на АДВ. Х.:

До колкото познавах Б. той не пиеше дори кафе. Чувал съм, че като всеки младеж пийва по някоя биричка, но това е невероятно. Беше по-различен от останалите, кротко момче, а в работата беше изключително стриктен, работеше по 10-12 часа, без претенции. Бях доволен от него и съжалявам, че напусна. Като физика Б., когато го

познавах, беше слаб и кльощав. Побоят не му се отрази добре психически и това му повлия да напусне страната. Той беше много интровертен и това му повлия зле. Чух след инцидента изявление на министъра на вътрешните работи, по телевизията, че Б. е престъпник и ще бъде съден, което ме шокира, защото считам, че не е такъв, доколкото го познавам. Доколкото си спомня изявлението имаше характер на присъда.

ЮРК. Г.: Нямам въпроси.

На въпроси на ПРОКУРОР БАЛЕВ:

Доколкото Б. ми обясни, поводът за побоя е бил следният: негов приятел на излизане от заведението му казал, че някъде ще се съберат и му е предложил да отиде с тях. Б. е отказал, защото знаел, че имаме работа и затова е решил да се прибере с такси. Каза ми, че е нямало такси и е бил притеснен и е слязъл на уличното платно, защото някакви кофи за боклук му пречили да гледа в посоката, от която би следвало да дойде таксито. Обясни ми, че някаква червена „А.“ е спряла до него и цивилни хора са му поискали документите. Той се е изплашил, защото му казали да влиза в колата. Той се е изплашил, защото едно от лицата много бързо му показало някаква карта и я е прибрало. Той си е помислил, че са могли да го отвлечат, за да му вземат органи, това беше неговата версия. Той се е изплашил и затова не е искал да влезе в колата. Не е имало повод да го питам дали е употребявал алкохол. До колкото го познавам от работата ни, него трудно може да го накараш да пие изобщо. Дори когато е пил, не е пил съществено, защото това не му беше слабост.

СЪДЪТ освободи свидетеля К., като му върна личната карта.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля Г..

СВИДЕТЕЛЯТ Г.:

С Р. Б. се познаваме от 2004 или 2005 година. В момента поддържахме контакт. Чуваме се поне веднъж или два пъти седмично. Знам, че преди около две години с него имаше инцидент. Тогава беше задържан и зверски пребит. Аз не съм присъствал на побоя. За него разбрах, след като го пуснаха от районното. Аз го видях веднага след като го бяха пуснали, защото той се прибра в квартирата, където живеехме. Той беше обезобразен. Разказа ми, че предишната вечер, когато е излязъл от концерт, от заведение в подлеза на НДК, е чакал на улицата да си хване такси, докато е чакал до него спряла червена кола. От тази кола излезли двама мъже, които не са се легитимирали, а са го накарали да ги придружи в колата, при което той е отказал. Поискал е те да се легитимират. Те не са го направили ясно. По нищо не си е личало, че са органи на реда. Тогава насилствено са се опитали да го вкарат в колата. Той се е почувствал заплашен и е потърсил помощ. Наблизо са минавали три момчета, които той е забелязал и ги е повикал. Едното от момчетата е затворило вратата на колата и е казало: „Как така ще го вкарвате вътре?“. Това момче също не е знаело, че хората са полицаи. След това ми каза, че докато се е усетил вече е бил на земята и около него е имало четирима полицаи, като един от тях го е настъпвал с крак и му е казвал: ”С. на земята, там ти е мястото!“. Доколкото той ми е разказал, другите момчета са се намесили и е станал разправия, казвайки на тези хора, че нямат право да го вкарват в колата. Това е, защото те не са се легитимирали и никой от присъстващите не е знаел, че те са полицаи. Той ми обясни, че травмите са му нанесени на мястото на

инцидента. До момента той има проблем с лявата китка, защото е бил заключен в следствие в районното. П., че най-вече са го били първите двама полицаи. След като момчетата са се намесил, са дошли още двама-трима човека униформени. Не знам дали след като са дошли униформените побоят е престанал. По това, което той ми разказа, за мен стана ясно, че побоят му е нанесен от тези двама полицаи, не съм сигурен дали това е станало в присъствието на другите момчета. Не съм присъствал. Лечението му продължи около месец след това. Предстоеше му операция на носа, а с китката и до момента има проблем. Мисля, че след инцидента го викаха в полицията и той ходи, но не знам, може би за разпит. Не знам да е викан след това в съда и срещу него да е водено дело. Знам, че Б. употребява малки количества алкохол нередовно. Когато сме се събирали, изпиваше по две-три бири, концентрат пиеше рядко, само в компания. Пиян съм го виждал само един единствен път, когато бяхме първи или втори курс.

На въпроси на АДВ. Х.:

Б. е висок около 1, 68 м. до 1, 70 м. не повече и е слаб. Доколкото знам, той не употребяваше наркотици. След побоя горната му устна беше подута. Той не можеше да говори. Носът му беше счупен, имаше синини по цялото лице. Имаше счупени парченца от зъбите. Аз снимах нараняванията. Бяхме заедно с брат ми. Снимките са правени с личния апарат на Р. Б.. Тези снимки ги направихме непосредствено след като се прибра след инцидента. Нанесеният му побой му се отрази много зле психически. Беше се затворил, не беше комуникативен, беше изпаднал в депресия и беше загубил интерес към всичко. Гледах след това изявлението на министъра на вътрешните работи пред Народното събрание, в което той каза, че Р. е наркоман и алкохолик. Това също му се отрази много зле и той не виждаше бъдеще повече в тази държава. Той напусна държавата с надеждата да не се връща повече тук.

На въпроси на ЮРК. Г.:

Вечерта преди да замине за заведението бяхме заедно. Около 8 часа го видях за последно. Отиде сам на заведението. Преди да тръгне за заведението изпи един малък джин вкъщи с мен. Сериозни здравословни проблеми мисля, че той нямаше преди това. Замина за чужбина, защото тука му съсипаха бъдещето. Преди това не е подавал документи за работа или за следване.

След изчерпване на въпросите към свидетеля Г. СЪДЪТ го освободи, като му върна личната карта.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Нямаме повече доказателствени искания. Да се приключи делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на доказателствени искания от страните, намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Х.: Моля да уважите предявения иск. Моля да ми бъде даден срок за писмена защита.

ЮРК. Г.: Моля да отхвърлите иска като неоснователен и недоказан по съображения, изложени в отговора.

ПРОУРОРЪТ: Искът е недоказан следователно е неоснователен. В конкретния случай следва да намери приложение разпоредбата на чл. 5 от ЗОДОВ. Вредите са причинени по изключителна вина на ищеца.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, а именно делото е с фактическа и правна сложност, поради което следва да се даде възможност на АДВ. Х. в срок до 12.00 часа на 19.11.2012 година да представи съображенията си в писмен вид.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.29 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: